

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Bělohávků a soudců Mgr. Lucie Vobrové a JUDr. Mgr. Petra Košíka Ph.D. ve věci

žalobce: **POMO Media Group s.r.o.**, IČO 27613658
se sídlem Londýnská 730/59, Vinohrady, 120 00 Praha 2
zastoupeného advokátem Mgr. Jirím Salačem, LL.M.
se sídlem Dlouhá 714/36, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Kinobox s.r.o.**, IČO 17368162
se sídlem Štítného 1233/34, Žižkov, 130 00 Praha 3
zastoupenému advokátem JUDr. Mgr. Rudolfem Leškou, Ph.D., LL.M.
se sídlem Apolinářská 445/6, 128 00 Praha 2

o nároky z porušení zákazu nekalé soutěže a z porušení práv k ochranné známce

takto:

- I. Zamítá se** žaloba na uložení povinnosti žalovanému odstranit z internetových stránek umístěných na internetové adrese www.kinobox.cz funkci importu dat z Česko–Slovenské filmové databáze provozované na internetových stránkách umístěných na internetové adrese www.csfd.cz a zdržet se užívání této funkce na veškerých jím provozovaných internetových stránkách a ve veškerých jím provozovaných softwarových aplikacích určených pro mobilní telefony a jiná mobilní zařízení (mobilní aplikace).
- II. Zamítá se** žaloba na náhradu škody ve výši 7 040 Kč, a dále na úhradu přiměřeného zadostiučinění ve výši 211 256 Kč.
- III.** Žalobce je povinen zaplatit žalovanému náhradu **nákladů řízení** ve výši 21 570 Kč k rukám právního zástupce žalovaného do tří dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou ze dne 28. 7. 2023 domáhá vůči žalovanému ochrany proti nekalosoutěžnímu jednání a porušení práv z ochranné známky. Žalobce je společností provozující projekt Česko-Slovenská filmová databáze (ČSFD), který byl založen v roce 2001 a od roku 2006 je nepřetržitě provozován žalobcem. ČSFD obsahuje hodnocení a recenze filmů vkládaných na tento portál filmovými fanoušky, přičemž tato hodnocení a recenze jsou zásadní a unikátní součástí ČSFD; Recenze a hodnocení jsou zdarma pro každého návštěvníka a ČSFD používá dobré jméno i u odborné veřejnosti. Žalobce poukazuje na to, že ČSFD je unikátním projektem, který má v oblasti hodnocení filmů výsadní postavení; poukazuje na personální obsazení a náklady s tím související (47 spolupracujících osob); dále na to, že ČSFD neustále inovuje, celkem pětkrát změnila svou podobu, což s sebou nese rovněž zvýšené náklady; dále na to, že se jedná o exkluzivního partnera, partnera CineStar, tj. největšího partnera sítě multikin v ČR; rovněž spolupracuje s poskytovateli VOD, jakož i s filmovými distributory a každý rok se zástupci ČSFD účastní filmových festivalů; ČSFD je i mediálním partnerem Českého lva. Unikátní v rámci ČSFD je rovněž test filmových vědomostí, kdy až po jeho absolvování uživatel získává právo poskytovat recenze. ČSFD používá pro své označení dvě ochranné známky, evropskou obrazovou ochrannou známku č. přihlášky EUIPO A a slovní grafickou známku ÚPV č. přihlášky B.. K vymáhání práv z těchto ochranných známek, jejichž vlastníkem je zakladatel žalobce, získal žalobce od jejich vlastníka licenční oprávnění. Žalovaný je společností, která provozuje stránky www.kinobox.cz. Ve vztahu k ČSFD se jedná o konkurenční projekt, neboť jde rovněž o internetovou databázi specializovanou na oblast filmů a jejich hodnocení. I tyto informace žalovaného jsou přístupné uživatelům internetu zdarma, vkládat je mohou tam registrovaní uživatelé, avšak není třeba se kvalifikovat (pro recenze) úspěšným testem filmových vědomostí. Oba subjekty tak soupeří o stejné skupiny uživatelů, tedy i o reklamní prostor. Před podáním žaloby (resp. již návrhu na nařízení předběžného opatření) žalobce zjistil, že Kinobox obsahuje funkci hromadného importu hodnocení a recenzí z ČSFD do Kinoboxu, kdy lze jednoduše a rychle přenést, na pár kliknutí, všechny recenze a hodnocení z ČSFD do databáze Kinoboxu. Žalobce dále namítá, že žalovaný na internetových stránkách www.kinobox.cz v oddíle import dat neoprávněně užívá zobrazení obou ochranných známek. Žalovaný se dle žalobce dopouští nekalosoutěžního jednání dle § 2976 o.z., neboť žalobce a žalovaný jsou v postavení soutěžitelů a jednání žalovaného je způsobilé vyvolat na straně žalobce újmu (konkrétně v úbytku subjektů, které by na stránkách žalobce inzerovaly). Jednání žalovaného je dle žalobce v rozporu s dobrými mravy, neboť umožněním hromadného importu dat se žalovaný na úkor žalobce snaží získat neoprávněnou výhodu, aniž by vynaložil související náklady a úsilí, které jinak musel vynakládat po celou dobu v provozu ČSFD právě žalobce. Jedná se o tzv. „freeriding“. Žalobce má za to, že tímto žalovaný získává neoprávněně unikátní obsah ČSFD, aniž by se podílel na nákladech, které s tím souvisely. Nepoctivost jednání žalovaného spočívá i v tom, že v rámci funkce importu dat užívá žalovaný neoprávněně označení, které odpovídá oběma ochranným známkám, k jejichž užití je oprávněn žalobce. Žalobce má za to, že žalovaný k využití funkce importu své uživatele přímo láká, neboť v tomto směru se i vyjádřil, v článku zveřejněném na internetu. Žalovaný se dle žalobce dále dopouští parazitování na pověsti, neboť se snaží vytěžit dlouhodobé výsledky úsilí žalobce a rovněž se dopouští vyvolání nebezpečí záměny, neboť funkce hromadného importu dat vyvolává dojem, že tento je realizován ve shodě či se souhlasem žalobce. Žalobce poukazuje na to, že po technické stránce nelze tento hromadný import omezit a obává se, že žalovaný tento bude nadále užívat i na mobilních aplikacích či na dalších internetových stránkách, proto žádá zdržovací nároky v takto rozšířeném rozsahu. Žalobce uvádí, že jednáním žalovaného mu dále vznikla škoda ve výši nákladů vynaložených na exekutorský zápis, kterým zachytil obsah internetových stránek žalovaného, a to ve výši 7 040 Kč, a dále nárokuje přiměřené zadostiučnění ve výši 211 256 Kč. A to za újmu vyvolanou žalobci coby soutěžiteli tím, že jeho uživatelé byli

zmatení vyvoláním nebezpečí záměny, dále zásahem do dobrého jména žalobce (vyvoláním dojmu propojení) a tím, že již nějaký transfer dat žalobce k žalovanému takto proběhl.

2. Žalovaný se k žalobě vyjádřil. Předně namítal, že žalobce věnuje značnou část návrhu existenci ochranných známek, avšak následně se nedomáhá žádných nároků jakkoli souvisejících s tvrzeným zásahem do ochranných známek. Ke spornému přenosu recenzí a hodnocení uživatelů uvedl, že skutečně umožňuje uživatelům nahrát do své služby Kinobox jejich vlastní recenze a hodnocení ze služby ČSFD. Takové opatření nemá za protisoutěžní. Žalobce je dominantním subjektem na poli hodnocení filmů a filmových databází a je přirozené, že nesouhlasí s tím, pokud se uživatelé sami rozhodnou zkopírovat svá hodnocení a své recenze z databáze ČSFD do databáze Kinobox. To však není dostatečný důvod k zásahu právem proti nekalé soutěži. Sporná funkce importu dat uživateli registrovanému ve službě Kinobox umožňuje totiž zkopírovat pouze jeho vlastní recenzi anebo hodnocení z ČSFD, přičemž uživatel si musí sám přát svou recenzi zkopírovat; tato recenze patří uživateli (je dle žalovaného jeho autorským dílem) a žalovaný nemá žádnou výhradní licenci k užití tohoto díla uživateli (a ani to netvrdí). Uživatelská hodnocení jsou jakýmsi filmovým deníčkem každého filmového fanouška, který si ve službě ČSFD pro sebe i pro ostatní píše. Navíc pokud si uživatel přeje recenze importovat, musí sám zadat své přihlašovací údaje do služby, žalovaný mu poskytne technickou podporu a pro něj na jeho individuální vyžádání pak při jeho přihlášení se do služby ČSFD provede export jeho vlastních recenzí z ČSFD a jejich import do služby Kinobox, aniž by jakkoli ukládal přihlašovací údaje uživatele do služby ČSFD. Přenášena hodnocení filmů, která lze přiřadit ke konkrétní fyzické osobě, představují ve spojení s uživatelským jménem osobní údaj, stejně jako např. seznam oblíbených písní ve službě Spotify, uživatelské recenze ve službě Mapy Google apod. Stejně tak i žalobce považuje „obsah generovaný uživatelem“ za osobní údaj podle bodu 3 svých zásad ochrany osobních údajů. Žalovaný pak uvedenou funkcionalitou pouze umožňuje uživateli technicky realizovat jeho subjektivní právo na přenositelnost údajů podle čl. 20 odst. 1 a 2 obecného nařízení o ochraně osobních údajů (2016/679). Je zcela legální, pokud uživatel pověří třetí osobu (žalovaného), aby jeho jménem přenesl jeho osobní údaje z jedné služby do jiné.
3. Mezi stranami byla nespornými veškerá základní a pro řízení podstatná skutková tvrzení, na kterých byla žaloba vystavěna. Konkrétně, že žalobce je společností provozující projekt ČSFD, který byl založen v roce 2001 a který obsahuje rozsáhlá hodnocení a recenze filmů vkládaných na tento portál uživateli; rovněž bylo nesporným, že platforma ČSFD požívá dobré jméno u uživatelů i odborné veřejnosti a že postavení ČSFD v oblasti hodnocení filmů je vedoucí a výsadní (sporováno bylo pouze označení za dominantní), jak pokud jde o počet uživatelů, tak pokud jde o postavení v tomto segmentu s ohledem na personální obsazení, inovace tohoto projektu, spolupráci s poskytovateli služeb na vyžádání, jakož i s filmovými distributory či filmovými festivaly nebo sítí multikin. Ze shodných tvrzení stran soud dále zjistil, že žalovaný je společností, která provozuje stránky www.kinobox.cz a že se jedná o konkurenční projekt ČSFD, neboť jde rovněž o internetovou databázi specializovanou na oblast filmů a jejich hodnocení. Strany shodně tvrdily, že oba subjekty poskytují svým uživatelům své databáze zdarma, vkládat hodnocení a recenze je možné poté, co se u nich uživatelé zaregistrují. Mezi stranami bylo dále nesporným, že informace obou subjektů jsou pro uživatele zdarma a vkládat informace u nich mohou jen registrovaní uživatelé; u žalobce pak recenze (tj. nejen hodnocení) mohou poskytovat jen ti, kdo úspěšně splní vědomostní test. Mezi stranami bylo rovněž nesporným, že v době před vydáním předmětného předběžného opatření platforma Kinobox obsahovala funkci hromadného importu hodnocení a recenzí z ČSFD do Kinoboxu. Mezi stranami bylo nesporným, že proces probíhal tak, že poté, co se uživatel Kinoboxu nahlásil pod svým uživatelským jménem a heslem do svého účtu, mohl v sekci nastavení účtu zvolit variantu přidání účtu ČSFD, poté zadal přístupové údaje na účet ČSFD (tyto sdělil žalovanému), a poté se mu objevila možnost zahájit import dat z ČSFD (právě na Kinobox). Mezi stranami bylo rovněž nesporným, že v rámci této sekce nastavení účtu bylo u tlačítek „Přidat účet ČSFD“, „Váš účet u ČSFD“, „Zahájit import“ či „Import dokončen“ použito slovní označení konkurenční platformy „ČSFD“ a byla vyobrazena obrazová ochrana

známka ČSFD (registrovaná u EUIPO). Mezi stranami byl nesporným i obsah článku „Kinobox je v novém, napojuje se na Netflix a další VOD služby“, z něhož se podává že ředitel Kinoboxu informoval o novém pojetí této platformy, včetně toho, že bude možné přinést data z csfd.cz na Kinobox.

4. Mezi stranami bylo dále nesporným, že pan [Jméno a Příjmení] je vlastníkem obrazové ochranné známky:

zapsané u EUIPO pod č. přihlášky A, s datem podání přihlášky xxx. Nespornou byla i skutečnost, že pan [Jméno a Příjmení] je vlastníkem národní slovní grafické ochranné známky:

zapsané u Úřadu průmyslového vlastnictví pod č. přihlášky B. Nesporným bylo i to, že pan [Jméno a Příjmení], vlastník obou ochranných známek, udělil žalobci souhlas, aby vymáhal práva z porušení obou těchto ochranných známek, a to dne 15. 6. 2023.

Pokud jde o závěr o skutkovém stavu, pak soud odkazuje ve stručnosti na výše uvedená skutková tvrzení, která byla mezi stranami nespornými, vč. zjištění týkající se obou ochranných známek.

Z emailové zprávy [Jméno a Příjmení uživatele A] z 18. 10. 2023, ve spojení s reakcí ČSFD z 20. 10. 2023, soud zjistil, že ČSFD tomuto konkrétnímu uživateli sdělila, že neposkytuje službu exportu dat uživatelům, které má u nich uloženy. Z navazující komunikace právního zástupce žalovaného, který se obrátil jménem tohoto uživatele [Jméno a Příjmení uživatele A] na žalobce dne 4. 3. 2024, a z odpovědi právního zástupce žalobce z 11. 3. 2024 soud zjistil, že tyto údaje ve strukturovaném, běžně používaném a strojově čitelném formátu nebyly poskytnuty ani na základě přípisu právního zástupce tohoto uživatele s odkazem na to, že uživatel má sám přístup do databáze, kde si svoje data může spravovat, a s odkazem na to, že hodnocení nejsou osobním údajem, a to ani ve spojení s jinými informacemi, a dále s odkazem na to, že žalobce není povinen z tohoto důvodu v tomto formátu data poskytovat; žalobce dále namítal, že mu nebyla sdělena kompletní přístupová data uživatele XXX (heslo).

5. Soud ve věci nehodnotil příručku pro přípravu malých a středních firem na GDPR Ministerstva průmyslu a obchodu, neboť se jedná o problematiku nesouvisející s předmětem sporu.
6. Soud zamítl návrh na provedení důkazu obsahem stránky imdb.com, a to z důvodu, že tímto mělo být prokázáno, že tento jiný subjekt, zabývající se rovněž hodnoceními filmů, sám službu strukturovaného exportu dat svým uživatelům poskytuje, neboť tvrzení o postupu jiného poskytovatele (zahraničního) obdobných služeb, který žalovaný považuje za správný, není pro toto řízení relevantní (navíc šlo o export dat přímo na daném serveru, nikoli externě pomocí jiného subjektu). Soud zamítl rovněž návrh na provedení důkazu listinami, které by doložily, že rozsah využití funkce hromadného importu dosáhl maximálně cca 300 uživatelů. Stejně tak zamítl soud návrh na provedení důkazu komunikací uživatelů platformy žalovaného ohledně toho, že tyto hromadnou funkci importu dat po žalovaném vyžadují a že jim chybí. Rovněž tak zamítl soud návrh na provedení důkazu tím, že by žalobci byla uložena povinnost předložit komunikaci o tom, kolik jeho uživatelů jej žádalo o export dat, a dále soud zamítl i návrh na provedení důkazu komunikací žalobce o tom, kolika uživatelům žalobce naopak vyhověl. To vše z důvodu, že ani dosavadní rozsah využití funkce hromadného importu, ani to, zda je tato funkce žádaná uživateli platformy žalovaného nebo kolika osobám byla žalobcem data vyexportována či nikoliv nejsou skutečnosti, které by byly pro toto řízení relevantní; soud může věc právně posoudit i bez nich. Soud dále zamítl návrh na provedení důkazu čestným prohlášením uživatele ČSFD pana [Jméno a Příjmení uživatele B], neboť jím mělo být prokázáno, že jiným způsobem, než hromadným

importem dat, se jeho informace z ČSFD dostaly na platformu Kinobox; nicméně toto není pro řízení relevantní, neboť nedošlo právě k využití funkce hromadného importu dat, o němž toto řízení je.

7. Pokud jde o samotné dokazování, pak soud k tomuto doplňuje, že důkazy prováděl v rozsahu, v jakém nebyla skutková tvrzení mezi stranami nespornými, neboť na jednání konaném dne 27. 3. 2024 učinil právní zástupce žalovaného žalobní tvrzení co do zcela zásadního rozsahu nespornými, jak se toto podává z protokolu z tohoto jednání. Sporným tak zůstala fakticky pouze skutková tvrzení týkající se povahy jednání žalovaného, zda se tímto dopouští nekalosoutěžního jednání ve smyslu parazitování na pověsti či vyvolávání nebezpečí záměny; a rovněž skutková tvrzení, na nichž byla založena tvrzená újma, ať už jde o újmu nemateriální či újmu materiální. Obě strany se shodly, že ve zbytku fakticky mezi nimi spor o skutkovém stavu není a že věc je v podstatě pouze věcí právního hodnocení. Soud proto zbývající navržené důkazy neprováděl, neboť tyto kryly právě nesporná tvrzení účastníků a dokazování bylo proto provedeno pouze ve výše uvedeném rozsahu (jak stany žádaly).

Národní a evropská ochranná známka:

8. Skutková tvrzení žalobce v tomto směru spočívala v tom, že žalovaný v rámci funkce importu dat neoprávněně užívá označení, které odpovídá ochranným známkám registrovaným pro účely ochrany služeb žalobce – ČSFD, k nimž má žalobce oprávnění vymáhat práva z těchto ochranných známek.
9. Po právní stránce soud posoudil věc následovně.
10. Podle § 8 odst. 1 zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „z. o. z.“), vlastník ochranné známky má výlučné právo užívat ochrannou známku ve spojení s výrobky nebo službami, pro něž je chráněna. Své právo prokazuje vlastník zapsané ochranné známky výpisem z rejstříku, popřípadě osvědčením o zápisu; podle odstavce 2 nestanoví-li tento zákon jinak (§ 10 až 11), nikdo nesmí v obchodním styku bez souhlasu vlastníka ochranné známky užívat a) označení shodné s ochrannou známkou pro výrobky nebo služby, které jsou shodné s těmi, pro které je ochranná známka zapsána, b) označení, u něhož z důvodu jeho shodnosti nebo podobnosti s ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobků nebo služeb označených ochrannou známkou a označením existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti, včetně pravděpodobnosti asociace mezi označením a ochrannou známkou, c) označení shodné s ochrannou známkou nebo jí podobné bez ohledu na to, zda je užíváno pro shodné, podobné nebo nepodobné výrobky nebo služby, pro které je ochranná známka chráněna, a jde o ochrannou známku, která má dobré jméno v České republice, a jeho užívání bez řádného důvodu by neoprávněně těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména ochranné známky nebo jim bylo na újmu; podle odstavce 3 citovaného ustanovení pro potřeby odstavce 2 se za užívání v obchodním styku považuje zejména a) umístování označení na výrobky nebo jejich obaly, b) nabídka výrobků pod tímto označením, jejich uvádění na trh nebo skladování za tímto účelem anebo nabídka či poskytování služeb pod tímto označením, c) dovoz nebo vývoz výrobků pod tímto označením, d) užívání označení v obchodních listinách a v reklamě, e) užívání označení jako název právnické osoby nebo obchodní firmu nebo jako součást názvu právnické osoby nebo obchodní firmy, f) užívání označení ve srovnávací reklamě způsobem, který je v rozporu s jiným právním předpisem.
11. Podle čl. 9 odst. 1 nařízení EP a Rady (EU) 2017/1001 ze dne 14. června 2017 o ochranné známce Evropské unie vyplývají ze zápisu ochranné známky EU pro jejího vlastníka výlučná práva; podle odst. 2 pak aniž jsou dotčena práva vlastníků získaná přede dnem podání přihlášky nebo dnem vzniku práva přednosti ochranné známky EU, je vlastník ochranné známky EU oprávněn bránit všem třetím osobám, které nemají jeho souhlas, aby v obchodním styku užívaly pro výrobky nebo služby jakékoli označení, je-li: a) toto označení totožné s ochrannou známkou EU a je užíváno pro výrobky nebo služby, které jsou totožné s těmi, pro něž je ochranná známka EU zapsána; b) toto označení totožné s ochrannou známkou EU, nebo je jí podobné a je užíváno pro výrobky

nebo služby, které jsou totožné s výrobky nebo službami, či podobné výrobkům nebo službám, pro něž je ochranná známka EU zapsána, jestliže existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti, včetně pravděpodobnosti asociace s ochrannou známkou; c) toto označení totožné s ochrannou známkou EU, nebo je jí podobné bez ohledu na to, zda je užíváno pro výrobky nebo služby, které jsou totožné s těmi, pro které je ochranná známka EU zapsána, nebo jsou či nejsou jim podobné, pokud má tato ochranná známka v Unii dobré jméno a pokud by užívání takového označení bez řádného důvodu neoprávněně těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména ochranné známky EU nebo jim bylo na újmu.

12. Podstata ochranné známky je v tomto duchu založena na principu výhradní ochrany, který spočívá v tom, že zápisem ochranné známky do rejstříku vzniká výlučné právo vlastníka ochranné známky tuto známku užívat ve spojení s výrobky a službami, pro které byla zapsána. Tomu odpovídá povinnost třetích osob zdržet se v obchodním styku bez souhlasu oprávněné osoby užívání shodného označení ve spojení s totožnými výrobky nebo službami, jakož i povinnost třetích osob zdržet se užívání označení, u něhož hrozí nebezpečí záměny nebo asociace s ochrannou známkou, a to jednak z důvodu shodnosti či podobnosti obou označení a jednak z důvodu shodnosti nebo podobnosti jimi označených výrobků či služeb. Současně je oprávněná osoba oprávněna domáhat se ochrany zapsaného označení před osobami, které by její výlučné užívací právo některým z popsanych způsobů rušily. Soudní ochrany plynoucí z práva k ochranné známce se její vlastník může dovolávat pouze pro třídu mezinárodního třídění výrobků a služeb, pro niž má ochrannou známku zaregistrovanou.
13. Z provedeného dokazování má soud za zjištěné, že v rámci funkce importu dat na webu www.kinobox.cz skutečně došlo k vyobrazení evropské obrazové ochranné známky č. přihlášky A, spolu se zkratkou ČSFD (zde však v prosté slovní podobě, nikoliv ve slovní grafické podobě, jak je to chráněna ochrannou známkou UPV č. přihlášky B.). Z kontextu žalovaným poskytované služby importu dat, jak je tento zachycen v notářském zápise, se však podává, a to zcela jednoznačně, že žalovaný neužíval tuto obrazovou ochranu známku ani samotné označení ČSFD (navíc k užití grafické slovní o. z. vůbec nedošlo) k označení svých vlastních služeb, ale je patrným, že takto žalovaný označoval právě služby žalobce, pro které je předmětná ochranná známka právě registrována. Žalovaný jasně odkazoval na služby žalobce, tj. na platformu ČSFD s uvedením předmětné evropské obrazové ochranné známky a slovního označení ČSFD. Není tak naplněn předpoklad pro žalobcem namítanou ochranu práv z ochranných známek, neboť žalovaný se nedopouští toho, že by vlastní služby označoval způsobem, který má žalobce jako osoba licenčně oprávněná z ochranných známek, chráněných pro označení služby ČSFD. Z obsahu webu www.kinobox.cz se ani nepodává, že by v tomto směru mohli být uživatelé zmateni či uvedeni v omyl, jednoznačně je odkazováno na služby žalobce, nikoli žalovaného. U průměrného uživatele nemohly nastat pochybnosti, zda tímto nejsou označovány snad služby žalovaného.
14. Takovéto užití ochranné známky je legální s odkazem na § 10 odst. 1 písm. c) z.o.o.
15. Soud tedy uzavírá, že nejsou naplněny podmínky ochrany práv z ochranné známky ani dle národní ani dle evropské právní úpravy citované výše.

Nekalá soutěž:

16. Žalobce po skutkové stránce namítá, že žalovaný se dopouští nekalého soutěžního jednání, neboť účastníci jsou ve vztahu soutěžitelů, žalobci hrozí jednáním žalovaného vznik újmy a především jednání žalovaného je v rozporu s dobrými mravy soutěže, neboť se dopouští tzv. freeridingu spočívajícího v tom, že žalobce na své platformě ČSFD dlouhodobě vynakládal úsilí a značné výdaje na získání důvěry uživatelů, kteří si u něj založili účty a na těchto ukládali hodnocení a recenze filmů, přičemž žalovaný nyní jednoduchým postupem, cestou hromadného importu těchto dat, se k takto rozsáhlé databázi těchto informací dostal, aniž by musel předmětné náklady rovněž vynaložit. Žalobce namítá, že žalovaný se dopouští i parazitování na pověsti a vyvolání nebezpečí záměny.

17. Dle ust. § 2976 odst. 1 o.z. kdo se dostane v hospodářském styku do rozporu s dobrými mravy soutěže jednáním způsobilým přivodit újmu jiným soutěžitelům nebo zákazníkům, dopustí se nekalé soutěže, která se zakazuje.
18. Podle § 2982 o.z. - Parazitování na pověsti: Parazitováním je zneužití pověsti závodu, výrobku nebo služby jiného soutěžitele umožňující získat pro výsledky vlastního nebo cizího podnikání prospěch, jehož by soutěžitel jinak nedosáhl.
19. § 2981 o.z. - Vyvolání nebezpečí záměny: (1) Kdo užije jména osoby nebo zvláštního označení závodu užívaného již po právu jiným soutěžitelem, vyvolá tím nebezpečí záměny. (2) Nebezpečí záměny vyvolá i ten, kdo užije zvláštního označení závodu nebo zvláštního označení či úpravy výrobku, výkonu nebo obchodního materiálu závodu, které v zákaznických kruzích platí pro určitý závod za příznačné. (3) Stejně tak vyvolá nebezpečí záměny, kdo napodobí cizí výrobek, jeho obal nebo výkon, ledaže se jedná o napodobení v prvcích, které jsou již z povahy výrobku funkčně, technicky nebo esteticky předurčeny, a napodobitel učinil veškerá opatření, která lze na něm požadovat, aby nebezpečí záměny vyloučil nebo alespoň podstatně omezil, pokud jsou tato jednání způsobila vyvolat nebezpečí záměny nebo klamnou představu o spojení se soutěžitelem, jeho závodem, pojmenováním, zvláštním označením nebo s výrobkem či výkonem jiného soutěžitele.
20. Podle § 2988 Osoba, jejíž právo bylo nekalou soutěží ohroženo nebo porušeno, může proti rušiteli požadovat, aby se nekalé soutěže zdržel nebo aby odstranil závadný stav. Dále může požadovat přiměřené zadostiučinění, náhradu škody a vydání bezdůvodného obohacení.
21. Soud předně zkoumal, zda mezi žalobcem a žalovaným v daném případě skutečně jde o jednání v hospodářské styku (první podmínka generální klauzule nekalé soutěže, jež je pojmově širší, než je oblast soutěže hospodářské, srov. rozhodnutí Nejvyššího soud sp.zn. 23Cdo 2343/2009). Hospodářský styk je uskutečňován prostřednictvím všech činností, vazeb a vztahů, které směřují k uspokojování potřeb, pokud jejich pohnutkou nebo skutečným následkem je docílení vlastního či cizího hospodářského prospěchu, přičemž nejde jen o dosažení zisku (srov. Petrov, J., Výtisk, M., Beran, V. a kol. Občanský zákoník. Komentář. 1. vydání. Praha : C. H. Beck, 2017, s. 2931). Z právní teorie vyplývá, že pojem je třeba vykládat v návaznosti na pojem soutěžitele z hlediska účelu ochrany proti nekalé soutěži velmi široce, kdy ve vztahu soutěžitelů nejsou jen přímí soutěžitelé, ale vůbec všechny subjekty, které působí v podobných, nebo navzájem substituovatelných oborech nebo hospodářských činnostech (srov. např. Obchodní zákoník, Komentář, Štenglová, I., Plíva, S., Tomsa, M. a kol., C. H. Beck, 9. vydání 2004, str. 125-126, či usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 29Odo 106/2011, či sp. zn. 23Cdo 2343/2009). Jako přímí soutěžitelé nevystupují vůči sobě navzájem jen ti, kteří působí ve shodném nebo příbuzném odvětví, ale také ti, kteří nabízejí výrobky či služby navzájem zaměnitelné. To znamená, že hospodářskými soutěžiteli jsou všichni, mezi nimiž na základě objektivní povahy jejich výrobků či služeb nebo na základě vlastní aktivity dojde na trhu k hospodářskému zájmovému střetu, přičemž jako soutěžitele lze chápat i ty subjekty, mezi nimiž pro nekalost počínání jednoho z nich vlastně nikdy nedojde k přímému konkurenčnímu střetu (srov.: Petr Hajn, Právo nekalé soutěže, 1. vydání, Masarykova univerzita, Brno 1994, str. 18, 19)“.
22. Aby bylo možno hovořit o účasti subjektu na hospodářské soutěži, je třeba dovodit zájem nekalosoutěžně jednajícího soutěžitele jednat na úkor druhého soutěžitele, tedy na výsledku soutěže, tj. konkurenčního boje dvou soutěžitelů. Je tak nutno především zhodnotit, zda lze v jednání žalovaného spatřovat soutěžní záměr či účel (nikoli úmysl), tzn., zda jeho jednáním jsou objektivně sledovány soutěžní, konkurenční cíle. K tomu viz např. rozhodnutí NS ČR z r. 1935 (Vážný č. 14742): „Účel soutěžní je tehdy vyloučen, jestliže projev byl učiněn bez jakéhokoli vztahu k soutěži a jestliže od toho, kdo jej vnímá, nemůže být ani na účel soutěžní vztahován.“
23. Další podmínkou nekalé soutěže je způsobilost soutěžního jednání přivodit újmu jiným soutěžitelům nebo zákazníkům. Pro právní kvalifikaci se vyžaduje způsobilost přivodit újmu, není tedy nutný sám vznik újmy; musí se ovšem jednat o možnost reálnou, nikoliv spekulativní. O. z.

přítom nehovoří o škodě, ale o újmě, což je pojem širší, zahrnuje i újmy nemotného charakteru (poškození obchodní pověsti soutěžitele, rozmělnění vážnosti označení apod.). Sám fakt, že je určitý subjekt dotčen nekalou soutěží (při splnění ostatních podmínek), znamená pro něj existenční ohrožení a způsobuje mu komplikace v podnikání, a to vše lze označit i jako nemotnou újmu (která se později může projevit i v újmách hmotných). Na druhou stranu však samo způsobení újmy nebo možnost vzniku takové újmy ještě nepředstavuje nekalou soutěž, nejsou-li splněny druhé dvě podmínky generální klauzule; tedy jinak řečeno působení újmy soutěžitelům, event. i jiným účastníkům hospodářského styku je přípustné, pokud se uskutečňuje prostředky, jež právo nezakazuje. Je nutno rovněž zdůraznit, že k základním kvalifikačním znakům nekalé soutěže nepatří v tomto smyslu nutně dosažení prospěchu pro jednajícího soutěžitele (jakkoli to bude časté), ale právě újma či její možnost na straně jiných soutěžitelů nebo zákazníků.

24. Pokud jde o první dvě podmínky nekalé soutěže soud uzavírá, že žalobce a žalovaný jsou v postavení soutěžitelů v rámci hospodářského styku, neboť se oba pohybují v oblasti filmových hodnocení, resp. recenzování filmů, kde si vzájemně konkurují bojem o uživatele (a tím zprostředkovaně o reklamní atraktivitu). Rovněž v obecné rovině je jednání žalovaného způsobilé přivodit újmu na straně žalobce, neboť pokud by byly naplněny zbývající podmínky nekalé soutěže, pak by skutečně jednáním žalovaného mohlo dojít k rozšíření obsahu platformy žalovaného, tedy k nárůstu její oblíbenosti, což by mohlo vést k oslabení výsadní pozice žalobce (ČSFD) a tím i k nižšímu zájmu inzerentů o platformu žalobce.
25. Klíčovou otázkou je tak závěr o tom, zda jednání žalovaného naplňuje předpoklady jednání, které je již v rozporu s dobrými mravy soutěže.
26. Pokud jde o poslední z podmínek, tj. otázku dobrých mravů, pak pojem dobrých mravů zákonná úprava (ani v tomto kontextu) obecně nedefinuje - je zřejmé že dobré mravy netvoří uzavřený normativní systém, jsou spíše měřítkem etického hodnocení konkrétních situací a jejich souladu s obecně uznávanými pravidly slušného a poctivého jednání; rozpor jednání s dobrými mravy je třeba posuzovat v každém případě individuálně s přihlédnutím ke všem konkrétním okolnostem jednání účastníků v příslušném období a jejich tehdejšímu postavení, a to i co do podmínky časového vymezení trvání takového jednání (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 32 Odo 189/2005). V rozporu s dobrými mravy soutěže je takové jednání, které se nachází za hranicí přípustné agresivity při soutěžení na trhu a které je ve vztahu k ostatním soutěžitelům zákeřné, podvodné či parazitující, nebo je ve vztahu k zákazníkům klamavé (srov. např. rozsudek ze dne 10. ledna 2011, sp. zn. 23 Cdo 5184/2009, a ze dne 30. října 2014, sp. zn. 23 Cdo 3338/2012, shodně sp.zn. 23Cdo 2944/2015).
27. Soud předně uvádí, že jednání v rozporu s dobrými mravy soutěže není dáno pro tvrzené porušení práv k ochranným známkám, k nimž žalobci svědčí licenční oprávnění, neboť k tomuto porušení, jak uvedeno výše, nedošlo.
28. Z provedeného dokazování soud zjistil, že žalovaný skutečně v rámci svého webu nabízel možnost hromadného importu dat na www.kinobox.cz z databáze ČSFD. Z provedeného dokazování se však rovněž podává, že se jednalo o recenze a hodnocení, které konkrétní uživatel sám na databázi ČSFD uložil, tedy jednalo se o obsah, s nímž takovýto uživatel má plné právo disponovat, například v tom směru, že jej přenese jinam, zkopíruje, změní nebo i smaže, vše dle svého uvážení. Nejedná se o data shromážděná samotným žalobcem. Podstata sporné služby importu dat žalovaného tak spočívala v tom, že poté, co se konkrétní uživatel jeho platformy přihlásil na www.kinobox.cz, bylo mu umožněno fakticky propojit svůj účet s účtem na ČSFD a žalovaný pak již sám zajistil - technickými prostředky - transfer hodnocení a recenzí z ČSFD na platformu Kinobox. Fakticky tak docházelo ke kopírování těchto údajů účastníků, na jejich žádost, od žalobce k žalovanému. Primární pro úvahu soudu o tom, že nedošlo k porušení dobrých mravů, je tak zejm. skutečnost, že se jedná o data, s nimiž má plné právo disponovat

předmětný uživatel. Nejedná se tedy o data, k nimž by měl oprávnění at' už žalobce nebo žalovaný.

29. Ani samotný fakt, že shodné recenze či hodnocení se objeví na obou platformách, ničemu neodporuje, neboť je vůlí konkrétního uživatele, aby tomu tak bylo. Rovněž pokud by takovýto uživatel využil k přenosu těchto dat jinou, neutrální službu, která nemá nic co do činění s oblastí filmových databází a jejich hodnocení, např. zcela neutrální software pro transfer dat, pak by dle závěru soudu nebylo pochyb o tom, že se jedná (ze strany poskytovatele takového jiného SW) o jednání zcela legální, neboť jak uvedeno, jde o data tohoto uživatele, který pouze namísto toho, aby manuálně každou konkrétní recenzi či hodnocení kopíroval a přenášel na jiný web, k tomuto užije software, který toto zvládne násobně efektivněji.
30. Klíčovým je tak vyhodnocení toho, zda v rozporu s dobrými mravy je skutečnost, že takovouto službu nabídne konkrétnímu uživateli žalovaný, jakožto subjekt, který je v soutěžním vztahu k žalobci, tedy nikoliv subjekt neutrální. Soud v tomto kontextu uzavírá, že v samotném faktu, že žalovaný poté, co se konkrétní jeho uživatel přihlásí svými uživatelskými údaji do databáze www.kinobox.cz, umožňoval jakožto jednu z možných funkcí, jak spravovat vlastní účet na tomto portálu, uživatelům i propojení s konkurenční databází ČSFD a import tamních dat, nespaturuje ještě jednání rozporné s dobrými mravy soutěže. To, že žalovaný sám, na pokyn uživatele, technicky zajistí jednoduchý přenos dat, dle soudu ještě v rozporu s dobrými mravy není primárně právě proto, že se jedná o data tohoto uživatele a žalovaný mu v tomto směru pouze práci usnadňuje za situace, kdy by jinak tohoto konkrétního uživatele mohl dosáhnout i sám, ač pravděpodobně pracněji nebo prostřednictvím jiných (obtěžněji dohledatelných) služeb.
31. Podstatná je pro tento závěr skutečnost, že žalovaný v tomto směru uživateli, resp. minimálně toto v řízení bylo tvrzeno, nabízí možnost hromadnému importu až v rámci možnosti nakládání s uživatelským účtem na platformě www.kinobox.cz. Odlišnou by byla situace, pokud by žalovaný například veřejně inzeroval tuto možnost a tím masově lákal nové uživatele na svůj web. Tedy kdy by docházelo k tomu, že osoby, které by např. jinak služeb www.kinobox.cz neužívaly a ani o tomto neuvažovaly, se stanou uživateli této platformy právě proto, že je inzerováno či je předmětem reklamy to, že tento samotný import lze snadno realizovat. Šlo by o jinou situaci, kdy by již hrozilo nekalé využití známosti služeb ČSFD a snaha z této profitovat (na již žalobcem vykonané práci v podobě shromážděného množství uživatelů a jimi uložených dat).
32. V řízení však bylo tvrzeno a prokázáno, a to pouze jediným článkem, že žalovaný, resp. jeho čelní představitel, o možnosti importu hovořil, avšak toliko v rámci představení nové podoby platformy www.kinobox.cz, což lze považovat za zcela normální popis služeb, které žalovaný bude do budoucna poskytovat v rámci inovací své platformy. Nejde tak dle soudu o nekalé soutěžní jednání, kterým by vybízel - dosud u žalovaného neregistrované - uživatele k tomu, aby se stali právě pro tuto funkcionalitu jeho uživateli.
33. Za zásadní považuje soud rovněž skutečnost, že žalovaný umožňoval kopírování, nikoli definitivní přenos dat. Tedy že informace na ČSFD zůstávaly a nedocházelo tak k přetahování uživatelů. Žalobce tak tímto není ze strany žalovaného konkurenčně ohrožován tím, že by importem dat o své uživatele přicházel, pouze je postaven do situace, kdy jeho dosavadní uživatel užívá i platformu konkurenční, kam je mu umožněno uložit shodná (jeho vlastní) data. Je tak nadále na žalobci a žalovaném, aby o uživatele atraktivitou svých služeb soutěžili, importem dat žalobce o uživatele ještě nepřišel.
34. Zásadní pro závěr o povaze jednání žalovaného je rovněž odlišení toho, že žalobce je skutečně významným a jednoznačně vedoucím subjektem na poli filmových databází a hodnocení filmů. Nicméně je třeba odlišit výdaje, které žalobce vynaložil k tomu, aby jeho platforma byla takto kvalitní, rozsáhlou a etablovanou, tedy odlišit to, že tato platforma není pouze souhrnem dat uložených uživateli, ale zahrnuje i články, eshop, informace o novinkách, oceněních apod. Nelze tak zjednodušeně uzavřít, že veškeré výdaje, které žalobce na ČSFD vynakládal, byly výdaje na to, aby takto vytvořil masivní aktivní uživatelské prostředí uživatelů poskytujících recenze; jsou zde

i náklady právě na fungování platformy v celé její šíři a na budování značky pro tu část uživatelů (spolupráce s distributory, festivaly apod.), kteří služby např. jen pasivně užívají (hledají informace).

35. V tomto ohledu je rovněž podstatná skutečnost, že se jedná o nejen o data samotných uživatelů, ale především jde o data těmito uživateli samostatně (jimi samotnými) na platformu žalobce uložena. Nejde o situaci, kdy by např. uživatel dal žalobci souhlas s tím, že o něm může data sbírat a tyto si pak chtěl do Kinobox importovat (rozdíl by byl právě v tom, že by již šlo o data skutečně posbíraná a vytvořená žalobcem na jeho náklady).
36. Žalovaný v rámci své obrany, a k tomuto se vyjadřoval i odvolací soud v rámci předběžného opatření, namítal, že situace je obdobná, jako když dochází k přechodu zákazníků mezi bankami, mobilními operátory, nebo dodavateli jiných služeb, např. energií. V tomto případě situace žalobce a žalovaného skutečně plně porovnatelná není, zejména je tomu tak proto, že pokud jde o některé z těchto služeb (mobilní operátoři; banky), pak povinnost spolupráce v rámci transferu je zakotvena právní úpravou (povinnost umožnit přenos telefonního čísla; povinnost umožnit multibanking). Nicméně toto porovnání není vhodné ani co do jeho základu, neboť ve zmiňovaných případech dochází (vyjma užití multibankingu) k přesunu konkrétního zákazníka od subjektu jednoho k subjektu druhému a dochází mezi zúčastněnými poskytovateli ke spolupráci fakticky v rovině předání nezbytných dat pro další poskytování konkrétních služeb u poskytovatele nového. Situace žalobce a žalovaného je jiná jednak tedy v tom, že nedochází k přesunu uživatelů od žalobce k žalovanému, když primárně žalovaný nabízí funkci importu dat, tedy to, že informace, které má konkrétní uživatel u žalobce na ČSFD, si může zkopírovat na platformu žalovaného Kinobox. Nedochází tím k zániku účtu uživatele u žalobce nebo smazání dat na ČSFD. V tomto směru je tedy konkurenční vztah žalobce a žalovaného méně zasažen, než je u poskytovatelů uváděných služeb, kde původní poskytovatel zákazníka ztrácí a navíc musí spolupracovat na přechodu k novému. V tomto směru by tak měly být požadavky na jednání žalovaného méně přísné. Plnohodnotné porovnání v tomto směru dále nelze učinit rovněž proto, že ve zmiňovaných případech se jedná o přenos fakticky technických údajů pro nastavení služeb (místo dodávky; telefonní číslo; nastavení plateb apod.), kdežto v případě souzeném se jedná o kopírování dat dobrovolných, tj. literárních textů konkrétních uživatelů (hodnocení či recenze). V tomto směru by tak měly být požadavky na jednání žalovaného naopak přísnější, neboť se nejedná o něco, co by si strany nezbytně pro další fungování uživatele u jiného subjektu musely předávat. Pro výše uvedené však má soud za to, že ani z tohoto důvodu nelze shledat jednání žalovaného v rozporu s dobrými mravy soutěže, když ve stručnosti soud odkazuje na výše uvedené, zejm. na to, že se jedná o data samotných uživatelů, se kterými tito mají plné právo disponovat, mají jinak i sami možnost tento transfer či zkopírování realizovat jinými prostředky, tedy nejde o situaci, kdy by pouze pomocí žalovaného toto byli schopni realizovat; nedochází tímto k přesunu uživatele na platformu jinou; a žalovaný tímto nové uživatele neverbuje, pouze tuto funkcionalitu nabízí v rámci správy jejich dobrovolně založeného účtu.
37. Pro úplnost pak soud uvádí, že pokud jde o námitku, že žalovaný parazituje na pověsti žalobce, pak tohoto se týká právě argumentace uvedená výše, kdy soud uzavřel, že nemá za to, že by se předmětným jednáním žalovaný snažil získat pro sebe výsledky podnikání žalobce.
38. Pokud jde o námitku, že žalovaný svým jednáním vyvolává nebezpečí záměny mezi ČSFD a Kinoboxem, pak tuto soud nemá za důvodnou. Pokud žalovaný označuje ČSFD v rámci platformy Kinobox, pak se jedná zcela evidentně o označení ve vztahu ke službám žalobce právě v souvislosti s možností importu dat, nikoliv v souvislosti s tím, že by se žalovaný pro své vlastní služby snažil užívat označení jinak užívané žalobcem a tím vyvolávat u uživatelů nebezpečí záměny.
39. Pro výše uvedené, kdy soud nedospěl k závěru, že by došlo k jednání, které je možno kvalifikovat jakožto jednání nekalosoutěžní (rozporné s dobrými mravy soutěže), se pak soud již blíže nezabýval argumentací žalovaného v tom směru, zda hodnocení a recenze, které uživatelé

platformy ČSFD na tuto platformu ukládají jsou osobními údaji ve smyslu čl. 4 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2016/679 ze dne 27. 4. 2016, tj. nařízení o ochraně osobních údajů. Pouze argumentačně podpůrně lze v tomto směru uzavřít, že pokud i pro oblast ochrany osobních údajů, což jsou bezpochyby data pro každou fyzickou osobu zásadně citlivá, je zaručeno právo (čl. 20 předmětného nařízení) získat osobní údaje, které se subjektu údajů týkají a které správci poskytl, ve strukturovaném a běžně používaném a strojově čitelném formátu, pak by argumentací od většího k menšímu mělo být zajištěno toto právo i pro hodnocení či recenze jako dobrovolně vytvořené literární výtvoř daného uživatele, která jinak takto vysoké míry ochrany nevyžadují.

40. Soud vyšel z ustáleného závěru, že jednáním v nekalé soutěži je pouze takové jednání, které naplňuje všechny podmínky generální klauzule nekalé soutěže podle § 2976 odst. 1 o. z. (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. 11. 2007, sp. zn. 32 Odo 1125/2006, uveřejněný pod číslem 96/2008 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, dle účinné právní úpravy, srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 2. 2019, sp. zn. 23 Cdo 4297/2018).
41. Podmínky pro poskytnutí ochrany žalobci pro porušení zákazu nekalé soutěže žalovaným ve smyslu generální klauzule § 2976 odst. 1 o.z. tak nejsou naplněny.
42. Z důvodu nenaplnění generální klauzule nekalé soutěže pak nemohou být naplněny ani speciální skutkové podstaty nekalé soutěže, které žalobce namítá, konkrétně parazitování na pověsti či vyvolání nebezpečí záměny.
43. Soud tak tedy uzavírá, že podmínky pro poskytnutí ochrany žalobci z tvrzeného porušení pravidel zákazu nekalé soutěže žalovaným nejsou dány a soud proto žalobu zamítl, a to co všech požadovaných nároků.
44. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle § 142 odst. 1 o. s. ř. a plně úspěšnému žalovanému přiznal právo na plnou náhradu nákladů řízení proti žalobci. Podle § 149 odst. 1 o.s.ř. je uložena povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám právního zástupce; lhůta plnění byla určena dle § 160 odst. 1 o.s.ř.
45. Náklady žalovaného činí celkem 21 570 Kč a jsou tvořeny:
 - tarifní hodnota sporu činí dle § 9 odst. 4 písm. a) AT částku 50 000 Kč (žalobce se domáhal odstranění závažného stavu; zdržení se; škody a zadostiučinění za nemajetkovou újmu; avšak vše na shodném skutkovém základě)
 - soudní poplatek ve výši 1 000 Kč za odvolání proti předběžnému opatření
 - 5x odměna advokáta za úkon právní služby á 3 100 Kč bez DPH – za převzetí a přípravu zastoupení; odvolání proti p.o. ze dne 12. 7. 2023; návrh na uložení povinnosti doplatit jistotu ze dne 12. 7. 2023; vyjádření k žalobě ze dne 12. 3. 2024; účast na jednání soudu 27. 3. 2024 - dle § 11 odst. 1 písm. a), d), g) AT, celkem 18 755 Kč s DPH
 - soud nepřiznal odměnu za vyjádření ze dne 7. 9. 2023, neboť toto bylo blanketním, žalovaný se nechtěl vyjadřovat před rozhodnutím odvolacího soudu o odvolání proti p.o.
 - 5x náhrada hotových výdajů dle § 13 odst. 4 a. t. á 300 Kč bez DPH; celkem 1 815 Kč bez DPH

P o u č e n í:

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat soudního výkonu rozhodnutí nebo podat návrh na provedení exekuce.

Praha 27. března 2024

JUDr. Tomáš Bělohávek, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje V. V.